Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8377
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

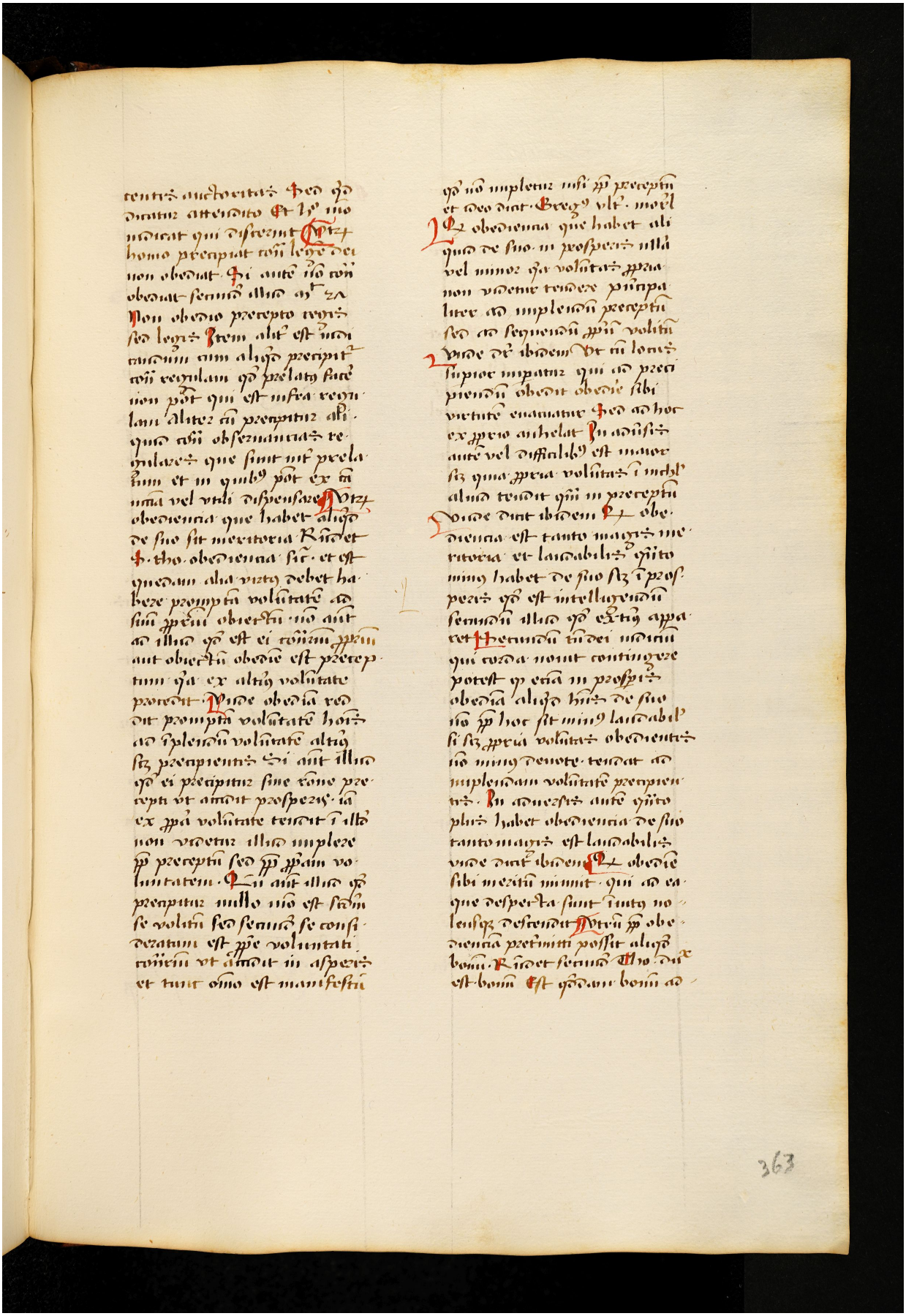

tentis auctoritas. Sed quod
dicitur attendendum. Et hic nota
quod dicit qui discernit. Vtrum
homo precepta dei legis dei
non obediat. Si autem illud non
obediat secundum illud ad Ga.
Non obedio precepto meo.
sed lege. Item alia est medi
tandum cum aliquod precipit
ratione regulam quod prelatus facere
non potest qui est infra regu
lam aliter ad preceptum ali
quod ratione observantiam re
gulare. que sunt ut prela
tum et in quibus potest ex ma
nifesta vel vali dispensare. Vtrum
obedientia que habet aliquod
de suo sit meritoria. Videtur
Sicut tho. obedientia fit. et est
quedam alia virtus debet ha
bere promptu voluntatem ad
suum proprium obiectum nisi aut
ad illud quod est ei rationem proprium
aut obiectum obedie est preceptum
quia ex alterius voluntate
procedit. Vnde obedia red
dit promptam voluntatem hominis
ad implendum voluntatem alterius
sicut preceptentis. Si autem illud
quod ei precipitur sine ratione pre
cepti ut amodit prospexerit. ita
ex propria voluntate tenetur illud
non videtur illud implere
ex precepto sed ex propria vo
luntatem. Si autem illud quod
precipitur nullo modo est contra
se volitum sed secundum se consi
deratum est pure voluntatis
rationem ut amodit in aspectis
et tunc omnis est manifestum
quod non impletur nisi ex precepto
et ideo dicit Greg. vlt. moral
Ex obedientia que habet ali
quid de suo in prospectis illud
vel minus quia voluntatis propria
non videtur tendere principa
liter ad impletionem preceptum
sed ad sequendum proprium volitum
Unde de ibidem Ut in lonis
superior imperatur qui ad preci
piendum obedit obedie sibi
virtute emanatur. Sed ad hoc
ex proprio michelat. In admissis
autem vel difficilibus est maior
sicut quia propria voluntatis in michi
aliud tenedit quam in precepto
Unde dicit ibidem Ex obe
dientia est tanto maioris me
ritoria et laudabilis quanto
minus habet de suo sicut prospe
ritatis quod est intelligendum
secundum illud quod extrinsecus appa
ret. Secundum tuendi medium
qui tenda nomen continere
potest quia ecia in prosperis
obedia aliquid habet de suo
nisi quod hoc sit minus laudabile
si sicut propria voluntatis obedientis
nisi minus devote tendat ad
impletionem voluntatem preceptien
tis. In adversis autem quanto
plus habet obedientia de suo
tanto maioris est laudabilis
unde dicit ibidem Ex obedie
sibi meritum minuit. qui ad ea
que desperata sunt tuta no
lentes descendit. Vtrum quod obe
dientia preferatur possit aliquod
bonum. Videtur secundum Ulro. dicit
est bonum. Est quodam bonum ad